Невже ви не довіряєте мені, хоча я довірена особа Того, Хто на небесах, і небесні звістки приходять до мене вранці і ввечері?!

Абу Са‘ід аль-Худрі (нехай буде задоволений ним Аллаг) передає: "Одного разу Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллаг) відправив Посланцю Аллага (мир йому і благословення Аллага) з Ємену не очищений від породи золотий самородок». Він сказав: «[Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага)] розділив його на чотирьох. [Частини цього самородка отримали] ‘Уяйна ібн Бадр, Акра‘ ібн Хабіс і Зейд аль-Хайль, четвертим же був ‘Алькама або ‘Амір ібн ат-Туфайль. Один з його сподвижників сказав: «Ми мали більше прав на це, ніж вони». Коли ж Пророку (мир йому і благословення Аллага) розповіли про це, він сказав: «Невже ви не довіряєте мені, хоча я довірена особа Того, Хто на небесах, і небесні звістки приходять до мене вранці і ввечері?!» Тут прийшов чоловік з запалими очима, виступаючими вилицями, опуклим чолом, густою бородою, поголеною головою і високо піднятим [над щиколотками] подолом ізара. Він вигукнув: «О Посланець Аллага! Побійся Аллага!» Він відповів: «Горе тобі! Хіба не я найдостойніший серед людей на землі на те, щоб боятися Аллага?» Він сказав: «Тоді той чоловік повернувся, щоб піти, а Халід ібн аль-Валід сказав: «О Посланець Аллага! Дозволь мені відрубати йому голову!» Але він відповів: «Ні, адже він, можливо, молиться» Халід сказав: «Скільки молільників, які говорять мовою своєю не те, що у них в серці!» Тоді Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Воістину, мені не було наказано заглядати всередину людських сердець і розсікати їх грудим (для цього)» Він сказав: «І він подивився на нього, коли той вже був спиною до них, і сказав: «Воістину, серед нащадків цієї людини з'являться люди, які стануть невпинно читати Книгу Аллага, але нижче їх горла таке читання проходити не буде, і вони вийдуть з релігії подібно до стріли, яка пронизує дичину і виходить з іншого боку». І, здається, він сказав ще: «Воістину, якщо я доживу до того часу, коли вони з'являться, то неодмінно буду вбивати їх, як були вбиті самудяни!»"

[صحيح] [متفق عليه]

'Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллаг) відправив Посланцю Аллага (мир йому і благословення Аллага) загорнутий у вичинену шкіру золотий самородок, ще не очищений від землі. І пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) розділив його між чотирма чолвіками, і це 'Уяйна ібн Бадр аль-Фазарі, Акра' ібн Хабіс аль-Ханзалі, Зейд аль-Хейль ан-Набхані і 'Алькама ібн 'Улляса аль-'Амірі. Тоді один чоловік з-поміж його сподвижників сказав: «Ми мали більше прав на це, ніж вони!» Дізнавшись про це, Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Невже ви не довіряєте мені, хоча я є повіреним Того, Хто на небесах, і небесні звістки приходять до

мене вранці у увечері?» Тоді підвівся чоловік із запалими очима, сильно виступаючими вилицями, високим чолом, густою, але не довгою бородою і поголеною головою, з піднятим високо над щиколотками подолом ізара, який закривав його ноги, і сказав: «О Посланець Аллага, бійся Аллага!» Тоді Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Горе тобі! Хіба не я найдостойніший серед людей на землі на те, щоб боятися Аллага?!» Тоді цей чоловік людина повернувся, щоб піти, а Халід ібн аль-Валід сказав: «О Посланець Аллага, чи не відрубати мені йому голову!?» Однак він відповів: «Ні, адже може статися, що він виконує молитви». Тоді Халід сказав: «Скільки молільників говорять своїми язиками те, чого немає в їхніх серцях!» Але пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) відповів: «Воістину, мені не було наказано заглядати в серця людей і розсікати їхні груди для цього. Воістину, мені було наказано судити тільки по очевидним, зовнішнім ознакам!». Потім він подивився на нього, коли той вже стояв спиною до них, і сказав: «Воістину, серед його нащадків і його товаришів або одноплемінників з'являться вправні читці Корану, язики яких невпинно читатимуть його, проте Коран не спускатиметься нижче їхніх гортаней. Він не буде доходити до їхніх сердець і не виправлятиме їх. Вони вийдуть з Ісламу з такою ж легкістю і швидкістю, як і стріла, що пронизує дичину наскрізь». Передавач цього хадісу сказав: «І мені здається, він сказав також: «Якщо я доживу до того, як вони вийдуть зі зброєю проти мусульман, то стану вбивати їх, як свого часу були вбиті самудяни!»».

http://sunnah.global/hadeeth/uk/show/8307